

милостъ. Н. Блаженство удобрилъ това и подходящи за тъзи мисия лица избрали Д. Цанкова и М. Д. Балабанова. На 5-й Август Цанковъ тръгналъ презъ Свищовъ, а на 6-й Балабановъ изъ Цариградъ. Освѣнъ Димитъ Ив. Гешовъ, Д-ръ Вълковичъ, Атанасаки Стояновичъ и Хр. Иличъ който предалъ Балабанову въ парахода испратенитѣ до екзарха писма и едно пълномощно отъ него, никой други отъ цариградските българе нѣмалъ известие за тѣхното тръгване.¹⁾ Цанковъ и Балабановъ се събрали въ Виена и рѣшили да почнатъ най-първо отъ Англия. Приготвили въ името на българския народъ единъ меморандумъ до шестътъ велики сили, въ който между другото излагали за искланитѣ съ хиляди невинни човѣшки създания, изгарянието на села, оскверняване църкви и училища, насилиственното превръщане въ исламизъмъ, обезчестяванието на жени и моми, ограбванието на имоти и прч. и молягъ за една автономия съ народно управление, гарантирано отъ великите сили за да съ избави и този народъ отъ петь-вѣковното си робство.

Въ Лондонъ се запознали съ нѣкои благородни личности, които смяяни оставали отъ нечутитѣ турски звѣрства. Но като нѣмали пълномощно отъ българския народъ и небило възможно да се яватъ въ негово име предъ министра на външнитѣ работи, Балабановъ се отправилъ въ Манчестеръ до търновецъ Мих. Стеф. Михаловъ, който чрѣзъ една английска кѫща го-препоръчилъ на манчестерския представителъ въ английския парламентъ, а представителя му далъ препоръчително писмо до министра на външнитѣ работи лордъ Дерби. Балабановъ се заврѣналъ въ Лондонъ и наедно съ Д. Цанкова на 18 Септ. се представили предъ министра. Той ги приель твърдѣ ласкателно и съ надѣжда ги обсипалъ. На излизане, въ салона срещнали турския посланикъ въ Лондонъ Мусурусъ паша за когото отъ постъ узнали, че отивалъ при министра да му внуши за да не ги приема.

На 29-й Септ. подали до английската царица прошение приджужено съ меморандума.

¹⁾ Отъ народа пълномощно не сѫ имали, защото по онова време когато турския мечъ се въртеше на дѣсно и на лѣво, подобно нѣщо неможеше да стане. Само отъ Т. Пазарджикско гдѣто станахъ най ужаснитѣ звѣрства, населението сполучило да подтвърди едно прошение съ всичкитѣ общински печати въ околията, което било испратено на 24-й Ян. 1877 г. до тѣхъ за бѣ велики сили и въ което описвало несноснитѣ си теглила отъ турцитетъ.